

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2178/2017
25.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреја Чивтелић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са умешачем на страни туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Горица Лазић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4. 20/2017 од 16.03.2017. године, у седници већа од 25.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4. 20/2017 од 16.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4. 53/14 од 05.12.2016. године, ставом првим изреке, умешачу је дозвољено учешће у парници у својству умешача на страни туженог. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио његова ауторска права тако што је дана 12.12.2008. године, неовлашћено јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора предметне фотографије, и дана 29.10. и 24.11.2011. године, неовлашћено јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора друге предметне фотографије, чиме је тужиоцу нанета материјална и нематеријалне штета. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужени повредио ауторска права тужиоца дана 12.12.2008. године и 29.10.2011. године, на начин описан изреком. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име повреде ауторског права дана 12.12.2008. године, исплати 68.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2016. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату износа преко досуђеног ставом четвртим изреке. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде материјалне штете због повреда ауторског права исплати 20.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом седмим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралних

ауторских права исплати 25.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2016. године до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде моралних ауторских права за износ од још 25.000,00 динара преко износа досуђеног ставом 7. изреке, са припадајућом законском затезном каматом, као и за законску затезну камату на износ досуђен ставом седмим изреке почев од 25.09.2013. године до 04.12.2016. године. Ставом деветим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.09.2013. године до исплате. Ставом десетим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име повреде ауторског права дана 19.10.2011. године исплати 17.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2016. године до исплате. Ставом једанаестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да му на износ досуђен ставом десетим изреке исплати законску затезну камату од 25.09.2013. године до 04.12.2016. године. Ставом дванаестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете због повреде ауторског права у износу од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.09.2013. године до исплате. Ставом тринаестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име повреде моралних права аутора, исплати 25.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2016. године до исплате. Ставом четрнаестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко износа досуђених ставом тринаестим изреке, као и за законску затезну камату на износ досуђен ставом тринаестим изреке, почев од 25.09.2013. године до 04.12.2016. године. Ставом петнаестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде моралног ауторског права у износу од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.09.2013. године до исплате. Ставом шеснаестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 89.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4. 20/2017 од 16.03.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и умешача и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, у делу става седмог изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати 10.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, и у делу става тринаестог изреке, којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 15.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става седмог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади нематеријалну штету преко износа од 10.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом, и у делу става тринаестог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади нематеријалну штету преко износа од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима четвртм, десетом и шеснаестом изреке и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде у ставу другом изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Умешач је доставио одговор на ревизију.

С обзиром да је ревизија тужиоца дозвољена, у смислу новелираног члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), нема законских разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу, у смислу члана 408. ЗПП, и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је аутор фотографије „...“, која је објављена на интернет страници туженог дана 12.12.2008. године, а коју је тужени неовлашћено јавно саопштио као илустрацију текста под насловом „...“, а приликом јавног саопштавања ове фотографије није навео име тужиоца као аутора. Тужени са тужиоцем није имао закључен уговор по основу кога би стекао имовинско право на предметном ауторском делу, а током поступка није доказао да је имао овлашћење тужиоца за објављивање овог ауторског дела. Дана 29.10. и 24.11.2011. године, тужени је на својој интернет страници јавно саопштио фотографију тужиоца „...“, без навођења тужиоачевог имена или псеудонима, као илустрацију текста под насловом „...“ и „...“. Тужени у погледу ове фотографије није имао закључен уговор на основу кога би стекао имовинско право на овом ауторском делу, нити је имао овлашћење тужиоца за објављивање овог ауторског дела.

С обзиром на наведено чињенично стање, првостепеном пресудом је утврђено да је тужени на наведени начин повредио ауторска права тужиоца, и у овом делу је другостепеном пресудом првостепена пресуда потврђена.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је у побијаном делу другостепене пресуде примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете преко износа од 10.000,00 динара за повреду ауторског права дана 12.12.2008. године и за накнаду нематеријалне штете преко износа од 15.000,00 динара због повреде његових ауторских права дана 29.10. и 24.11.2011. године.

По оцени Врховног касационог суда, другостепеном пресудом је правилно одмерена висина накнаде нематеријалне штете која тужиоцу припада, а која је у

складу са значајем повређеног добра и циљем коме ова накнада служи, у складу са чланом 200. Закона о облигационим односима.

Ревизијом се неосновано указује да је досуђена накнада прениско одмерена, уз прилагање судских одлука које се односе на накнаду нематеријалне штете. Међутим, приложене одлуке не односе се на идентичан чињенични основ, а висина накнаде нематеријалне штете разликује се у сваком појединачном случају зависно од интензитета и трајања претрпљених душевних болова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић